

**Brev till Selma
Lagerlöf från Valborg
Olander: 1930-1931
september - 105**

Olander, Valborg,

HS L 1:1

National Library
of Sweden

Marstrand den 10 juli 1931.

245

Min
och det. Amundgren
från
den 11. g.

Min älskade kär!

Det var då i en välignad stund, som ditt
brev kom - tack och åter tack! I glädjen tog jag
fram min te-attest för att ytterligare visa upp mig.

En symbolisk lättnad blev brevet. Skol-
klassen behöver ju bara ett kort, och det andra
trycka var från en fru, som ideligen hem söker dig
med tiggeri. Du har skickat 20 Mk senast ^{i januari}, men
inte är det värt att fortsätta? - Jag skriver vil
100 frs, eftersom det låter, som du tänkte på risk-
med autorisationen, så att det inte gör något,
om den gode pastorn blir avskräckt.

Jag talade visst inte om sist, att frökanerna
Starbäck och Maria varit bjudna att bevägna hennes
lediga rum här ett par dagar, så att vi träffades
samma dag jag kom. Jag frågade då Olga om
sådana växter som Ida B-m's, och hon sade, att som-
liga sådana ha benägenhet att sprida sig, men att
om det operativa ingreppet göres i tid, behöver det inte
bli något nytt sårkom. Vi på vil hoppas.

Marstrand är förtjusande, fast de två
första solskeusdagar avlöstes av storm och
sluggregn på kvällen, storm och nypetillväder och kyla
i går samt regn och "hård vind" i dag.

man kan se så här, fast anförslings, särskilt i öst. väder.
Sviken menas också, när du kan smälla! Jag känner ännu ingen människa!

Allt man rör sig i folkvimmel lika oöversatt
som på Rivieran eller i - Paris. Jag var jag
ute i galoscher och parasol samt stannade bland
åskådarna av tillställningarna för regattan utan
att befrisa ett enda drag. Sedan var jag orolig
neri på Societetsverandan och åsåg starten - verkligt
praktfullt att se alla seglar, när startskottet gick.

Här tillgä utländska yachter: en engelsk, en tysk, en
dansk, en norsk, och en lång grå norsk kano båt smög
sig in i mossen förbi min balkong.

Om fröjan efter Maria. Jag vet ingenting, mer
än att hon är borta och i söndags hade varit
ute på övre verandan och ätit middag där. Om
rean säger hon ingenting. Olga Starbäck hade också
som sin laglöf, nämligen att Maria borde försöka
med inköps i skorna. Det var ju sådana, som
hjälpte mig i fjol från den svåra höftvärken.

Om du kommer - ack, om du kommer!
så glöm inte en hattväsk! Jag fick låna en
kådan på Beughsvägen; det finns inga att köpa mera.

Om har väl fått Karlstadstidningen med ditt
tal? Har du sett den utmärkta foton med dig och
D. K. H. på skoter? Jag har klippt ut den (och skänkt
staderskan bestäm av Hecks-journalen).

Här finns både Värmlandstidningarna, som
jag studerar var dag. Har ännu inte smakat en bit
kött, utan tagit fibriljock och fisk varande middag eller
kväll.